

✧ Texty na tento týden – Sk 6:1–15; 7:1–60; 8:1–40

✧ Základní verš

„Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru.“ (Sk 6:7)

Mnozí z těch, kteří uvěřili v Krista během Letnic, byli helénisté, Židé bydlící v různých oblastech Římské říše, kteří se v tu dobu právě zdržovali v Jeruzalémě (Sk 2,5.9–11). Bez ohledu na to, že i oni byli Židé, v mnohém se lišili od Židů pocházejících z Judska – nazývaných hebrejové (Sk 6,1). Nejvýraznějším rozdílem bylo to, že helénisté nemluvili aramejsky, tedy jazykem tehdy používaným v Judsku, ale řecky.

Mezi těmito dvěma skupinami Židů však bylo mnoho kulturních a náboženských odlišností. Helénisté, kteří se narodili v cizině, nebyli tak zakořeněni v judských židovských tradicích nebo jejich kořeny nebyly tak hluboké jako u hebrejů. Nevníмали ani takový význam obřadů v chrámu a těch částí Mojžíšova zákona, které byly aplikovatelné pouze v izraelské zemi.

Tím, že většinu svého života žili v řecko-římském prostředí a byli v úzkém kontaktu s pohany, byl pro ně přirozený otevřený a přijímající charakter křesťanské víry. Právě helénisty si ve velké míře Bůh použil pro nesení evangelia celému světu.

✧ Týden ve zkratce:

- Ustanovení sedmi
- Štěpánova služba
- Štěpán před veleradou
- Ukamenování Štěpána a nebeský soud
- Začátek šíření evangelia
- Podněty k zamyšlení

NE 22. července – Ustanovení sedmi

Sk 6:1-6 „¹V té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl. ²A tak apoštolové svolali všechny učedníky a řekli: „Bohu se nebude líbit, jestliže my přestaneme kázat Boží slovo a budeme sloužit při stolech. ³Bratři, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou. ⁴My pak budeme i nadále věnovat všechny svůj čas modlitbě a kázání slova.“ ⁵Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše z Antiochie, původem pohana, který přistoupil k židovství. ⁶Přivedli je před apoštoly, ti se pomodlili a vložili na ně ruce.“

Sk 6:4 ČSP „My však se oddáme modlitbě a službě slova.“

Sk 2:42.46 „²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ... ⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.“

Sk 5:42 „Dále učili den co den v chrámě i po domech a hlásali evangelium, že Ježíš je Mesiáš.“

PO 23. července – Štěpánova služba

Sk 6:8-15 „⁸Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem velké divy a znamení. ⁹Tu proti němu vystoupili někteří židé, patřící k synagóze, zvané synagoga propuštěnců, a k synagóze Kyrénských a Alexandrijských, a společně se židy z Kilikie a z Asie se začali se Štěpánem přít. ¹⁰Nebyli však schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil. ¹¹Navedli tedy několik mužů, aby prohlašovali: „My jsme slyšeli, jak mluví rouhavě proti Mojžíšovi a proti Bohu.“ ¹²Tím pobouřili lid a starší se zákoníky; pak si pro Štěpána přišli, odvedli ho a postavili před radu. ¹³Přivedli křivé svědky a ti vypovídali: „Tenhle člověk znovu a znovu mluví proti tomuto svatému místu i proti Mojžíšovu zákonu. ¹⁴Na vlastní uši jsme slyšeli, jak řekl, že Ježíš Nazaretský zboří tento chrám a změní ustanovení, která nám dal Mojžíš.“ ¹⁵Všichni, kteří v radě zasedali, pohlédli na Štěpána a viděli, že jeho tvář je jako tvář anděla.“

Sk 6:7 „Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru.“

Sk 6:9 ČSP „Tu povstali někteří ze synagogy zvané Libertinských, Kyrénských a Alexandrijských, z Kilikie a Asie, a hádali se se Štěpánem.“

Mk 14:58 „Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám udělaný rukama a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukama udělaný.“

J 2:19 „Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím.““

Sk 7:48 „Avšak Nejvyšší nepřebývá v chrámech, vystavěných lidskýma rukama, jak praví prorok.“

Sk 3:1 „Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě.“

Sk 15:15 „S tím se shodují slova proroků, neboť je psáno.“

Sk 21:17-24 „¹⁷Když jsme přišli do Jeruzaléma, přijali nás bratři s radostí. ¹⁸Nazítří se Pavel odebral i s námi k Jakubovi, kde se sešli všichni starší. ¹⁹Pavel je pozdravil a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh jeho působením vykonal mezi pohany. ²⁰Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: „Pohled, bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona. ²¹O tobě se doslechli, že prý učíš všechny židy, žijící mezi pohany, aby odpadli od Mojžíše: aby přestali obřezávat své syny a žít podle otcovských zvyků. ²²Co teď? V každém případě se dovědí, žeš přišel. ²³Udělej tedy, co ti radíme: Jsou tu čtyři muži, kteří na sebe vzali slib. Připoj se k nim, ²⁴podrob se s nimi očistnému obřadu a zaplať za ně, co je předepsáno; pak si budou moci dát ostříhat hlavu. Tak poznají všichni, že není ani trochu pravdy na tom, co se o tobě říká, a že naopak sám jsi věrný Zákonu a žiješ podle něho.“

Ga 5:2-4 „²Slyšte, co vám já, Pavel, říkám: Dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje. ³Znovu dosvědčuji každému, kdo se dá obřezat, že je zavázán zachovávat celý zákon. ⁴Odloučili jste se od Krista vy všichni, kteří chcete dojit ospravedlnění na základě zákona, pozbyli jste milosti.“

ÚT 24. července – Štěpán před veleradou

Sk 7:48-53 „⁴⁸Avšak Nejvyšší nepřebývá v chrámech, vystavěných lidskýma rukama, jak praví prorok: ⁴⁹„Mým trůnem je nebe a země podnoží mých nohou! Jaký chrám mi můžete vystavět, praví Hospodin, a je vůbec místo, kde bych mohl spočinout? ⁵⁰Což to všechno nestvořila má ruka? ⁵¹Jste tvrdošijní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. ⁵²Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili. ⁵³Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!““

Sk 7:1-47 „¹Velekněz se Štěpána otázel: „Je tomu tak?“ ²A Štěpán začal mluvit: „Bratři a otcové, vyslechněte mne: Bůh slávy se zjevil našemu praotci Abrahamovi ještě v Mezopotámii, než se usadil v Cháranu, ³a řekl mu: „Opusť svou zemi a své příbuzné a jdi do země, kterou ti ukážu.“ ⁴A tak vyšel Abraham z Chaldejské země a usadil se v Cháranu. Když jeho otec zemřel, vyzval jej Bůh, aby se odtud přestěhoval do této země, v které nyní žijete. ⁵Ale nedal mu z ní do vlastnictví ani píď, slíbil však, že ji dá natrvalo jemu i jeho potomkům, ačkoliv tehdy ještě Abraham neměl syna. ⁶A Bůh mu řekl: „Tvoji potomci se přestěhují do cizí země a budou tam bydlet; udělají z nich otroky a po čtyři sta let s nimi budou zle nakládat. ⁷Ale já budu soudit národ, který je z otročí,“ řekl Bůh, „a oni vyjdou svobodní a budou mi sloužit na tomto místě.“ ⁸Bůh uzavřel s Abrahamem smlouvu, jejímž znamením se stala obřízka. Když se podle Božího slibu Abrahamovi narodil Izák, osmého dne jej obřezal. Právě tak obřezal Izák Jákoaba a Jákoab svých dvanáct synů. ⁹Jákoabovi synové žártili na svého bratra Josefa a prodali ho do Egypta; ale Bůh byl s ním,

PÁ 28. července – Podněty k zamyšlení

„Pronásledování, které dolehlo na jeruzalémskou církev, bylo silným podnětem ke zvěstování evangelia. Kázání Božího slova v tomto městě provázal úspěch. Vzniklo však nebezpečí, že se zde učedníci zdrží příliš dlouho a zanedbají Spasitelovo pověření jít do celého světa. Zapomněli, že zlu mohou nejsnáze vzdorovat průbojnou službou, a začali se domnívat, že jejich nejdůležitějším úkolem je chránit jeruzalémskou církev před útoky nepřítele. Měli poučovat nově obrácené věřící, že je třeba hlásat evangelium těm, kteří je dosud neslyšeli. Místo toho jim však hrozilo nebezpečí, že se postupně spokojí s úspěchy, kterých již dosáhli. Bůh dopustil na své služebníky pronásledování, protože je chtěl rozptýlit na místa, kde by mohli pracovat pro druhé. Byli vyhnáni z Jeruzaléma a ,začali kázat evangelium všude, kam přišli‘ (Sk 8,4).“ (AA 105; PNL 60)

Otázky k rozhovoru

1. *Pečlivě si přečtete uvedený citát z knihy Poslové naděje a lásky o nebezpečí, jemuž byla raná církev v souvislosti s úspěšným zvěstováním evangelia v Jeruzalémě vystavena. I tento text je svědectvím o tom, že navzdory rozšířeným názorům o odmítání Krista velmi mnoho Židů přijalo Ježíše jako Mesiáše. Co z uvedeného citátu může být velmi důležitým poselstvím pro nás dnes? Podle čeho si můžeme být jisti, že se nechytíme do podobné pasti jako učedníci – snahy usilovně chránit to, co máme, namísto toho, abychom plnili svůj skutečný úkol: získávat pro evangelium lidi kolem nás?*
2. *V době vzniku církve byly vztahy mezi Židy a Samařany poznamenány staletým nepřátelstvím. Co se můžeme naučit z toho, že Filip – pravděpodobně Žid – přinesl svědectví o Ježíši do Samaří? Ani naše církev není imunní vůči různým kulturním a etnickým předsudkům. Co se můžeme naučit z poselství Kristova kříže o tom, že před Bohem jsme si všichni rovni? Co se můžeme z univerzálnosti Kristovy smrti naučit o neko- nečné hodnotě každého člověka?*
3. *Proč Jak přistoupil Filip k Etiopanu (Sk 8,27–30)? Jak se můžeme stát otevřenějšími a využít příležitosti zvěstovat evangelium druhým lidem?*
4. *Které principy nebo skutečnosti z textu Sk 6–8 nám mohou pomoci efektivněji naplnit poslání církve?*

¹⁰vysvobodil ho ze všech jeho útrap a způsobil, že si ho faraó, egyptský král, oblíbil pro jeho moudrost a svěřil mu správu nad Egyptem i nad celým královským domem. ¹¹Potom nastal po celém Egyptě i Kanaánu hlad a veliká nouze, a naši praotcové neměli co jíst. ¹²Jákoš se dověděl, že jsou v Egyptě zásoby obilí a dvakrát tam poslal své syny. ¹³Když tam přišli podruhé, dal se Josef svým bratrům poznat; tak se faraó dověděl o Josefově původu. ¹⁴Pak si Josef vzal k sobě svého otce Jákoš a všechny své příbuzné; bylo jich sedmdesát pět. ¹⁵Tak se Jákoš dostal do Egypta a tam zemřel on i naši praotcové. ¹⁶Jejich ostatky přenesli do Sichemu a uložili je do hrobky, kterou Abraham koupil od synů Emorových v Sichemu a zaplatil stříbrem. ¹⁷Když už byl blízko čas, kdy Bůh chtěl splnit tu, co Abrahamovi slíbil, počet našeho lidu v Egyptě velmi vzrostl. ¹⁸Ale tu nastoupil v Egyptě jiný král, který už o Josefovi nic nevěděl. ¹⁹Ten jednal s naším národem nepřátelsky a přinutil naše praotce, aby odkládali děti, které se jim narodí, a nenechávali je naživu. ²⁰V té době se narodil Mojžíš, kterého si Bůh vyvolil. Po tři měsíce o něj pečovali doma; ²¹a když ho museli odložit, ujal se ho faraónova dcera a starala se o něj jako o svého syna. ²²Byl vychován ve vši egyptské moudrosti a byl mocný v slovech i činech. ²³Když Mojžíš dosáhl věku čtyřiceti let, přišlo mu na mysl, aby se podíval, jak žijí jeho izraelské bratry. ²⁴A tu uviděl, jak s jedním z nich nějaký Egyptan zle nakládá; přispěchal tomu ubožákovi na pomoc a pomstil ho tím, že Egyptana zabil. ²⁵Myslel, že jeho bratry pochopí, že je chce Bůh skrze něho zachránit; ale oni to nepochopili. ²⁶Druhého dne mezi ně zase přišel, právě když se dva z nich rvali; snažil se je smířit, a proto jim řekl: „Co to děláte? Jste přece bratry! Proč ubližujete jeden druhému?“ ²⁷Ale ten, který svého bližního napadl, odstrčil Mojžíše a řekl: „Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?“ ²⁸Snad mne nechceš také zabít jako včera toho Egyptana?“ ²⁹Když to Mojžíš slyšel, utekl z Egypta a žil v zemi madiánské; tam se mu narodili dva synové. ³⁰Když uplynulo čtyřicet let, zjevil se mu na poušti u hory Sínaj anděl v plameni hořícího keře. ³¹S údivem hleděl Mojžíš na to zjevení; šel blíž, aby se lépe podíval, a tu se ozval Hospodinův hlas: ³²„Já jsem Bůh tvých otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův.“ Mojžíš se třásl strachem a neodvážil se vzhlednout. ³³Hospodin mu řekl: „Zuj si obuv, protože místo, na kterém stojíš, je země svatá.“ ³⁴Dobře jsem viděl, jak můj lid v Egyptě těžce trpí, a slyšel jsem, jak sténá. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil. Jdi tedy, posílám tě do Egypta.“ ³⁵To je ten Mojžíš, kterého odmítli, když řekli: „Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?“ Toho poslal Bůh jako vládce i vysvoboditele, když se mu prostřednictvím anděla zjevil v keři. ³⁶To je ten Mojžíš, který je vyvedl z Egyptské země, který činil divy a znamení v Egyptě, při Rudém moři i na poušti po čtyřicet let. ³⁷To je on, který řekl synům izraelským: „Bůh vám z vašich bratrů povolá proroka, jako jsem já.“ ³⁸To je ten, kdo při shromáždění lidu na poušti byl prostředníkem mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sínaj, a mezi našimi praotci. To on přijal pro vás slova života. ³⁹Ale naši praotcové ho nechtěli za vůdce, zřekli se ho a zatoužili po Egyptu. ⁴⁰Proto řekli Áronovi: „Udělej nám bohy, kteří by nás vedli. Vždyť nevíme, co se stalo s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.“ ⁴¹A tehdy si udělali sochu telete, začali těm sočkám obětovat a před výtvozem vlastních rukou pořádali slavnosti. ⁴²Proto se od nich Bůh odvrátil a dopustil, aby se klaněli nebeským mocnostem, jak se o tom píše v knize proroka: „Byl jsem to já, lidé izraelské, komu jste po těch čtyřicet let na poušti obětovali a přinášeli dary?“ ⁴³Byl to Moloch, jehož stánek jste s sebou nosili, a hvězdu boha Remfana, obrazy, které jste si udělali pro svou modloslužbu. Proto vás přestěhuji do vyhnanství, až do končin babylónských.“ ⁴⁴Naši praotcové měli na poušti stánek svědectví; Bůh přikázal Mojžíšovi, aby jej udělal podle vzoru, který mu ukázal. ⁴⁵Tento stánek odevzdali svým synům, a ti jej za Jozue vnesli do země pohanů, které Bůh před nimi zahnal. Tak tomu bylo až do časů Davidových. ⁴⁶David nalezl u Boha milost a prosil, aby směl vyhledat místo, kde by přebýval Bůh Jákobův. ⁴⁷Ale teprve Šalomoun vystavěl Bohu chrám.“

Sk 6:11 „Navedli tedy několik mužů, aby prohlašovali: „My jsme slyšeli, jak mluví rouhavě proti Mojžíšovi a proti Bohu.““

Mi 6:1-16 „¹Slyšte nyní, co praví Hospodin: Povstaň, veď soud s horami, nechť slyší pahorky tvůj hlas! ²Slyšte Hospodinův spor, hory i nepohnutelné základy země! Hospodin vede spor se svým lidem, činí výtky Izraeli: ³Lide můj, co jsem ti udělal? Jaké potře jsem ti působil? Odpověz mi. ⁴Vždyť jsem tě vyvedl z egyptské země, vykoupil jsem tě z domu otroctví, poslal jsem před tebou Mojžíše, Árona a Mirjam. ⁵Lide můj, jenom si vzpomeň na země Baláka, krále moábského, a co mu odpověděl Bileám, Beórův syn, jak jsi pak táhl od Šitímu do Gilgálu, abys pochopil Hospodinovy spravedlivé činy. ⁶„Jak předstoupím před Hospodina? S čím se mám sklonit před Bohem na výšině? Mohu před něj předstoupit s obětmi zápalnými, s ročními býčky? ⁷Cožpak má Hospodin zalíbení v tisících beranů, v deseti tisících potoků oleje? Což smím dát za svou nevěmost svého prvorozence, v obětí za svůj hřích plod svého lůna?“ ⁸Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem. ⁹Slyš, Hospodin volá na město. – Pohotovou pomocí je vzhlížet k tvému jménu. – Slyšte o metle! Kdo ji přivolal? ¹⁰Což stále budou ve svévolníkově domě poklady nabyté svévolí a míra ošizená, popouzející k hněvu?“

¹¹Mám snad za proctivé prohlásit nespravedlivé váhy a váček s falešným závažím? ¹²Jeho boháči jsou plni násilí, jeho obyvatelé mluví zrádně, v jejich ústech je lživý jazyk. ¹³Proto na tebe sešlu nemoci a rány, pro tvoje hříchy tě zpusťším. ¹⁴Budeš jíst, ale nenasytíš se, budeš jen hladovět; nevyvázneš s tím, co sis dalo stranou, a s čím vyvázneš, vyždám meči. ¹⁵Budeš sít, a žni se nedočkáš; budeš lisovat olivy, a olejem se nepomažeš; vylišuješ mošt, a vína se nenapiješ. ¹⁶Ustanovení Omriho se drží toto město, všech skutků Achabova domu; řídíte se jejich radami. Proto učiním, že budete vzbuzovat úděs a tvoji obyvatelé posměch. Ponesete potupu mého lidu.“

ST 25. července– Ukamenování Štěpána a nebeský soud

Sk 7:55-60 „⁵⁵Ale on [Štěpán], plný Ducha svatého, pohledl k nebi a uzřel Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, ⁵⁶a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ ⁵⁷Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli ⁵⁸a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. ⁵⁹Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ ⁶⁰Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.“

Sk 2:38 „Petr jim odpověděl: „Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.“

Sk 3:19 „Proto čiňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy.“

Sk 5:31 „Toho Bůh vyvýšil jako vůdce a spasitele a dal mu místo po své pravici, aby přinesl Izraeli pokání a odpuštění hříchů.“

Gn 12:3 „Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“

Gn 18:18 „Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země.“

Gn 22:18 „Ve tvém potomku dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu.“

Sk 1:8 „Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Sk 8:1.2 „¹Saul schvaloval, že Štěpána zabili. Tehdy začalo kruté pronásledování jeruzalémské církve; všichni kromě apoštolů se rozprchli po Judsku a Samařsku. ²Zbožní muži Štěpána pochovali a velmi nad ním truchlili.“

Lv 24:14 „Vyneď toho zločaje ven z tábora; tam všichni, kdo ho slyšeli, vloží ruce na jeho hlavu a celá pospolitost ho ukamenuje.“

L 23:34 „Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem.“

ČT 26. července – Začátek šíření evangelia

Sk 8:1-8 „¹Saul schvaloval, že Štěpána zabili. Tehdy začalo kruté pronásledování jeruzalémské církve; všichni kromě apoštolů se rozprchli po Judsku a Samařsku. ²Zbožní muži Štěpána pochovali a velmi nad ním truchlili. ³Saul se však snažil církev zničit: pátral dům od domu, zatýkal muže i ženy a dával je do žaláře. ⁴Ti, kteří se z Jeruzaléma rozprchli, začali kázat evangelium všude, kam přišli. ⁵Filip odešel do města Samaří a zvěstoval tam Krista. ⁶Všichni lidé byli zaujati Filipovými slovy, když je slyšeli a když viděli znamení, která činil. ⁷Neboť z mnoha posledních vycházeli s velikým křikem nečistí duchové a mnoho ochrnutých a chromých bylo uzdraveno. ⁸A tak nastala veliká radost v tom městě.“

Sk 26:10 „A to jsem v Jeruzalémě vskutku dělal. Když jsem k tomu dostal od velekněží plnou moc, dal jsem mnoho věřících uvěznit, a když měli být usmrceni, schvaloval jsem to.“

Sk 8:14-17 „¹⁴Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. ¹⁵Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý, ¹⁶neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. ¹⁷Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.“

Sk 11:1-18 „¹O tom, že i pohané přijali slovo Boží, dověděli se apoštolové a bratři v Judsku ²Když přišel Petr do Jeruzaléma, začali mu bratři židovského původu vyčítat: ³„Navštívil jsi neobřezané lidi a jedl s nimi!“ ⁴A tak jim to Petr začal po pořádku vysvětlovat: ⁵„Byl jsem v městě Joppe a právě jsem se modlil, když jsem ve vytržení myslí měl vidění: Cosi se snášší dolů a podobá se to veliké plachtě, kterou spouští za čtyři cípy z nebe; zastavila se právě u mne. ⁶Když jsem se do ní pozorně podíval, uviděl jsem tam nejrůznější zvířata i divokou zvěř, plazy a ptáky. ⁷Uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ ⁸Odpověděl jsem: „To ne, Pane! Ještě nikdy neveslo do mých úst nic, co poskvrňuje a znečišťuje.“ ⁹Ale hlas z nebe promluvil znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“

¹⁰To se opakovalo třikrát a vše bylo opět vyzdviženo do nebe. ¹¹A právě v tu chvíli se zastavili před domem, kde jsme bydleli, tři muži, posláni ke mně z Cesareje. ¹²Duch mi řekl, abych bez rozpaků šel s nimi. Se mnou se vydalo na cestu i těchto šest bratří a všichni jsme vstoupili do Kornéliova domu. ¹³On nám vypravoval, jak se mu v jeho domě zjevil anděl a řekl mu: „Pošli někoho do Joppe a pozvi k sobě Šimona, kterému říkají Petr. ¹⁴Co on ti poví, přinese spásu tobě i tvé rodině.“ ¹⁵Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. ¹⁶Tu jsem si vzp omněl na to, co řekl Pán: „Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.“ ¹⁷Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ – ¹⁸Po těch slovech bratří už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!““

Sk 8:26-39 „²⁶Anděl Páně řekl Filipovi: „Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gázy.“ Ta cesta je opuštěná. ²⁷Filip se vydal k té cestě a hle, právě přijížděl etiopský dvořan, správce všech pokladů kandaky, to jest etiopské královny. Ten vykonal pouť do Jeruzaléma ²⁸a nyní se vracel na svém voze a četl proroka Izaiáše. ²⁹Duch řekl Filipovi: „Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!“ ³⁰Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: „Rozumíš tomu, co čteš?“ ³¹On odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“ A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho. ³²To místo Písma, které četl, znělo: „Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa. ³³Pontžil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.“ ³⁴Dvořan se obrátil k Filipovi: „Vlož mi, prosím, o kom to prorok mluví – sám o sobě, či o někom jiném?“ ³⁵Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěstoval mu Ježíše. ³⁶Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“ ³⁷Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ ³⁸Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil. ³⁹Když vystoupili z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a dvořan ho už neviděl, ale radoval se a jel dál svou cestou.“